

Bilag I.

Til

Landstinget!

I en Række af det høje Tings Møder har Hr. Landstingsmand B. Lunn fremsat et Angreb paa mig og fremsat Beshyldninger, som baade ere usande og fornærmelige. Allerede i Mødet den 17de Januar udtalte han (Landstingstidende Sp. 633), at jeg var „saa overlæstet med at anlægge Privatbaner“, at jeg derved forsumte mine Pligter som Statsembedsmand, saa at Statsbaneanlægene fik „en saa overmaade langsom og forsumt Udførelse“, og fremdeles (Sp. 649), at mit Forhold var „umuligt“ og let kunde blive til „en Skandale“. Under Finanslovens 1ste Behandling den 17de Marts siger han (Sp. 1280), at Sagen har „frembragt stor Forargelse“, fremdeles (Sp. 1283), at det er „under min Ægide“, at det saaledes betegnede Forhold har udviklet sig. I Sp. 1284 omtaler han nærmere, hvad han siger til, nemlig den Vistand, jeg yder nogle private Baneanlæg, og han anstiller en Beregning over Fortjenesten derved, hvilken Beregning naar op til hele 600,000 Kr. Sp. 1285 resumerer han, at mit Forhold medfører 1) et stort nationaløkonomisk Tab, 2) en Kontrol af en „aldeles umulig Natur“, og endelig 3) en „Demoralisation“ mellem de Ingeniører, Entreprenører o. s. v., som have med Jærnbanebygning at gøre, idet han insinuerer, at jeg misbruger min Stilling saaledes, at ingen tør røre sig i en for mig ubehagelig Retning, og „ingen uden Undtagelse“ tør øve Kritik over dette Forhold eller over noget, som hører derhen.

Under Finanslovens 3dje Behandling indskrænker Hr. Lunn sig ikke til den tidligere Anke over, at jeg bistaar de private Baners Koncessionshavere, men der fremkommer en ny Sigtelse fra Hr. Lunn, nemlig at jeg ved Siden af, og med Bibeholdelse af Engagement for disse Koncessionshavere, lader mig engagere til at at være teknisk Konsulent for Entreprenørerne, altsaa dem, med hvem Koncessionshaverne kontrahere om og overdrage Anlægget. Dette Forhold betegner han selv som et saadant, „der ikke vil kunne staa for nogen Kritik eller for nogen Underjøgelse“, og han sammenligner det drastisk med det Forhold, at Sædelighedspolitiet's Funktionærer lade sig engagere som „Overbordelværter“, en Sammenligning, der jo kun kan pointere og forhøje det krænkende i hans Beshyldning mod mig, idet han med Føje siger, at vi da ere langt ude over alle anstændige Glidebaner. Hr. Lunn paastaar dernæst, at det ikke er løse Beshyldninger, han fremsætter, men at han er trængt dybt ind i Sagen. Han optræder altsaa som den, der ved Beshed (Sp. 1393).

Hr. Lunn gentager, baade at jeg betales urimelig højt af de private Baner for den Vistand, jeg yder dem, og at denne Vistand er slet. Eksempelvis anfører han (Sp. 1407), at mine „overfladiske og flette Overslag“ skaffede Vejle—Gibe Banen en ekstraordinær Regning paa Halsen, stor 200,000 Kr., og at noget lignende er blevet Følgen af min Virksomhed ved Nyborg—Svendborg Banen.

Der er ingen Tvivl om, at det er Lunn's Mening at sigte mig for, paa en Gang at være Konsulent for Koncessionshaverne og for de Entreprenører, med hvem Koncessionshaverne kontrahere om Udførelsen af Jærnbaneanlægget. Der er ingen af Landstingets Medlemmer, som tiltræde — eller i alt Fald udtale, at de tiltræde — Hr. Lunn's Opfattelse af det urigtige eller umulige i, at jeg bistaar Koncessions-